

Den Nye Pakt – i motsetning til den gamle (forrige) pakt var, lik den sistnevnte, gitt til Israel.

2 Mos 19, 5 : “Dersom dere nå virkelig vil høre min røst og holde min pakt, da skal dere være min eiendom framfor alle folk – for hele jorden er min.”

6: “Dere skal være et kongerike av prester for meg og et hellig folk.”

Den gamle pakt, kalt av Paulus for “Dødens tjeneste” i 2 Kor 3, 7 – var etterhvert å regne som en pakt med mangler.

Hebr. 8, 7-8: “For hadde den første pakt (den fra Sinai med loven) vært MANGELFRI, så hadde det ikke vært grunn til å søke plass for en annen. 8: For det er **nedsettende ord** Gud taler til dem når han sier: Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil opprette en **NY PAKT MED ISRAELS HUS OG MED JUDAS HUS**.

Paulus siterte **Jer. 31, 31!** Den nye pakt finner vi i vers 31-34:

“Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil opprette en ny pakt med Israels hus og med Judas hus. 32: Den skal ikke være som den pakt jeg opprettet med deres fedre på den dag da jeg tok dem ved hånden og første dem ut av landet Egypt, den pakt med meg som de brøt, enda jeg var deres ektemann, sier Herren. 33: Men dette er den pakt jeg vil opprette med Israels hus etter de dager, sier Herren: Jeg vil gi min lov i deres sinn og skrive den i deres hjerte. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk. 34: De skal ikke lenger lære hver sin neste og hver sin bror og si: Kjenn Herren! For de skal alle kjenne meg, både små og store, sier Herren. For jeg vil forlate deres misgjerning og ikke lenger komme deres synd i hu.”

Paktene, den gamle fra Sinai og den nye som ble oppfylt ved Jesu død og oppstandelse, var begge kun gitt for **Israels hus og Judas hus** (jødene). Altså, Gud holdt et privat internt seminar og oppgjør der ikke hedningenasjoner hadde innsyn eller talerett! Gud hadde bare ett folk, Israel, og som var *helt alene* med å få de to paktene tilbudt seg av Gud.

Luk. 22, 20: *“Likeså tok han kalken etter aftensmåltidet og sa: Dette er **DEN NYE PAKT** i mitt blod, som utgytes for dere.”* Tenk også på *Matt. 15, 24:* *“Jeg er ikke utsendt til andre enn **DE FORTAPTE FÅR AV ISRAELS HUS!**”*

Og Jes. 53, 5: *“Men han ble såret for våre (jødenes) overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi (Israel) fått legedom.”* Altså: På det tidspunkt da dette ble oppfylt av Jesus, var vi hedninger holdt utestengt (Ef. 2, 12), – det var et ‘privat oppgjør’ mellom Gud og hans eiendomsfolk, jødene.

DEN NYE PAKT SLIK DEN SKAL BLI I TUSENÅRSRIKET

Esek. 36, 22-28: Her ses et Israel som *endelig tar imot:* “Derfor skal du si til Israels hus: Så sier Herren, Herren: Ikke for deres skyld, Israels hus, gjør jeg det, men for mitt hellige navns skyld, **det som dere har vanhelliget blant de folk som dere er kommet til (tiden med deres utlendighet i 2000 år).** 23: Jeg vil hellige mitt store navn (Jesus Kristus!), som er blitt vanhelliget blant folkene, det som dere har vanhelliget blant dem. Og folkene skal kjenne at jeg er Herren når jeg helliger meg på dere (Gud straffer jødedommen i den store trengselstiden) for deres øyne. 24: (Jesu gjenkomst) Jeg vil hente dere fra folkene og samle dere fra alle landene, og jeg vil la dere komme til deres eget land (se *Matt. 24, 31* og *2 Tess 2, 1*). 25: Og jeg vil stenke rent vann på dere, så dere kan bli rene. Fra alle deres urenheter og fra alle deres motbydelige avguder vil jeg rense dere. 26: Jeg vil gi dere et nytt hjerte, **og en ny**

ånd vil jeg gi i dere. Jeg vil ta bort steinhjertet av deres kjød og gi dere et kjødhjerte. 27: Min Ånd vil jeg gi inne i dere, **og jeg vil gjøre det så at dere følger mine bud og holder mine lover og gjør etter dem.** 28: Dere skal (derfor kunne...) bo i det landet jeg gav deres fedre. Dere skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud.”

Esek. 36 må koples til Sak. 13, 9: Der ser vi en tredjedels-rest etter trengselstiden, og BARE DE kalles Guds folk: “...jeg vil si: De er mitt folk, og de skal si: Herren (Kristus) er min Gud!”

At også den nye pakt var eksklusivt gitt Israel ser vi også i **Hebr. 9, 15:**

*“Derfor er han (Jesus) mellommann for EN NY PAKT, for at de som er kalt (Israel), skal få den evige arv (aion, gresk for tiden med Kongeriket) som var lovt, etter at det har funnet sted en død **til forløsning fra overtredeleene under den første pakt.**”*

PAULUS' EVANGELIUM TIL JØDENE I APOSTELGJERNINGENE

VAR 'DEN NYE PAKTS EVANGELIUM'

Apg. 13, 32: *“Og vi forkynner dere 'evangeliet' om **DET LØFTET** som ble gitt til **FEDRENE**. Dette har Gud oppfylt for oss, **DERES BARN** (jødene!) da han oppreiste Jesus.”*

LØFTET er Kongeriket med Messias, altså deres frelseshåp, FEDRENE er Abraham, Isak og Jacob, og OSS, DERES BARN, er Israel med apostlene i tiden med Apostelgjerningene. Uttrykket OSS her, er selvsagt ikke oss som leser!

HAR MENIGHETEN, OSS HEDNINGER, NOEN GANG VÆRT UNDER LOVEN?

Ef. 2, 12: “Kom i hu at dere på den tid (mens apostlene tilbød Israel Kongeriket) var UTEN KRISTUS, UTESTENGT FRA ISRAELS BORGERRETT OG FREMMEDE FOR PAKTENE MED DERES LØFTE, DERE VAR UTEN HÅP OG UTEN GUD I VERDEN.”

Jesu lignelse om vingården i Matt. 21, 33 viser oss at vi hedninger ikke bare var unnlatt å bli forholdt Mose lov, paktene, løftet om Kongeriket og Messias, inkludert å bli fortalt et frelseshåp om dette Kongeriket på jord: Men Gud lot faktisk en gjerdets skillevegg (Ef. 2, 14-15) settes opp rundt vingården, Israel. Vi var ikke utelatt, men vi var **bevisst utestengt!** Dette umuliggjør at menigheten kan ha blitt overført Den nye Pakt til Israel. I Den gamle OG Den nye Pakt, fremstilles Israel som et folk satt OVER alle verdens nasjoner, og følgelig har de prioritet på velsignelsene. Men i menighetens tid er Israel satt ned og gjort lik i status med resten av verden (Ef. 2, 14-15) – de har på grunn av sitt fall mistet sin for prioritering og høyhet!

Rom. 1 og 2 forteller at hedningeverden var overlatt til å la seg dømme og eventuelt frikjenne i spørsmål om rettferdighet og frelse, ved SAMVITTIGHETENS LOV. Altså vi som ikke var tatt inn under Guds planer for Israel med de velsignelser der lovt, ble gitt en frelse på utsiden. Vi var uten Kongerikets håp og uten Israels Gud, i den forstand. Dette er Paulus litt inne på i Apg. 17, 30 da han diskuterte med filosofene i Aten: *“Etter at Gud har båret over med uvitenhetens tider (dette er verden utenfor jødedommen)...”*, altså at verden utenfor – som jo var utestengte (Ef. 2, 12) var under Guds generelle tilgivende saktmodighet, mens man ventet på at Messias skulle komme til makt og opprette Kongeriket i Israel, Jesus. Mens vi altså var utestengte fra å høre fra Gud, slik Israel hørte fra Gud, var det samvittighetens lov som dømte eller frikjente oss. Var vi frikjente ved den, da var vi frelst...for Gud ville jo få det syndoffer som Messias skulle gi...og da Paulus stod på Areopagus, så var dette i orden, men på grunn av at Herren ikke hadde kommet tilbake (Israel stod Herren imot og hans apostler – og dette forhindret Gud i å sende ned Jesus igjen) så var fremdeles den vanlige forvillete hedningeverden ‘Uten håp og uten Gud i verden’. Derfor ser

vi at Paulus bare pekte på det generelle evangelium (Gud som skaper) og uten å legge ut Kongerikets evangelium.

Tenk bare på dette faktum, i forhold til det at nådeevangeliet ikke kom til oss nordmenn før omkring år 997 etter Kristus! Gikk alle mennesker i Norge/Island fortapt da, siden ingen hadde trodd Kristus? Nei sier Bibelen. Vi ble frelst ved samvittighetens lov dersom vi hadde den ren og ikke var dømt skyldige i grov synd og kriminalitet! (Rom. 1-2). Det var på Island at pavekirken evangelie-forkynnelse om Kristus kom i form av folk som hadde vært nede i Europa.

Da Gud ved Kristus tilbød Den nye Pakt til Israel ved apostlene etter pinsedag, så gikk tilbudet bare ut til *de som var på innsiden av gjerdets skillevegg: Israel!* Den nye Pakt, sier Hebr. 9, 15, var for å forløse det troende Israel fra synder de var skyldige i mens ennå den gamle pakt gjaldt.

Altså: Den nye Pakt betinget at man først hadde vært under den gamle Sinai-pakten. Dermed var altså vi utelukket, vi som ikke var av Israel. Vi var utestengte!

ISRAELS HÅP VAR KONGERIKET I ISRAEL

Apg. 1, 3: *“For dem fremstilte han seg levende med mange beviser, etter at han hadde lidt. I førti dager viste han seg for dem og TALTE OM DET SOM HØRER GUDS KONGERIKE (I ISRAEL) TIL.”*

Apg. 1, 6: *“De som nå var kommet sammen, spurte ham og sa: Herre, er det på den tiden (når Ånden kommer) du vil GJENREISE RIKET FOR ISRAEL?”*

Disiplenes hovedspørsmål var basert på Jesu lærdom i de 40 dagene...der det er tydelig at Jesus underviste om Guds Kongerike i Israel **SOM DERES FRELSESHÅP!**

De var så spente på når dette skulle skje. Jesus skulle

komme igjen så fort nasjonen hadde omvendt seg og tatt vanndåpen, og Kongeriket på jord ville vært en realitet. LØFTET gitt fedrene, var akkurat dette, – et Kongeriket i Israel med Messias på tronen, og en gullalder for Israel og verden.

Dette LØFTET om Kongeriket innbakt i Den nye Pakts forkynnelse til Israel, finner vi igjen i hele tiden med Apostelgjerningene.

Peter: Apg. 2, 39... "FOR LØFTET hører dere til (Israel) og deres barn, og alle dem som er langt borte (de spredte jødene i Romerriket), så mange som Herren vår Gud kaller til."

Peter: Apg. 3, 19-21: "Fatt da et annet sinn og omvend dere, så deres synder kan bli utslettet for at husvalelsens tider kan komme fra Herrens åsyn. – Og han kan sende (til Israel igjen) den Messias som er utkåret for deres, Jesus, – han som himmelen skal huse inntil de tider da alt det blir opprettet som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn fra eldgamle dager av."

Peter: Apg. 10, 36-37: "Det ord som han SENDTE TIL ISRAELS BARN – da han i evangeliet forkynte fred i ved Jesus Kristus – han er alles (jøders) Herre, det kjenner dere, dette ordet som er gått ut over HELE JUDEA. Det hadde sin begynnelse fra Galilea (se Matt. 28, 16)..."

Peter: Apg. 10, 42: "Han bød oss å forkynde for folket (jødene!) og vitne at han er den som Gud har satt til å være dommer over levende og døde..."

Peter og Jerusalem-brødrene: Apg. 11, 1-3: "Apostlene og brødrene omkring i Judea fikk nå høre at **OGSÅ HEDNINGENE** (etter 8-9 år – surprise, surprise!) – Da Peter kom opp til Jerusalem gikk de av omskjærelsen i rette med ham og sa: Du gikk inn til uomskårne menn og spiste sammen med dem." Det var ukjent for de tolv at det skulle forkynnes utenfor

Israel, til hedninger – og allikevel har bibeloversetterne skrevet inn 'All verden' i misjonsbefalingen. Dette er helt bak mål! De 12 skulle bare gå ut i kosmos, som var Israel.

Paulus: Apg. 19,8: *"Han gikk så inn i synagogen og talte frimodig i tre måneder. Han førte samtaler med dem om det som HØRER GUDS KONGERIKE TIL."* (J.fr. med Apg. 1,3 og 6).

Paulus: Apg. 28, 31: *"Han forkynte Guds Kongerike og lærte om den Herre Jesus med all frimodighet, uten hindring."*

Apostelgjerningene begynner med **Guds Kongerike på jord** som frelseshåpet, fortsetter med det i år 54-57 i Efesus, og avslutter historien om apostlene med **Kongeriket**...idet vi ser Paulus banker på jødedommens dør i Rom og tilbyr Kongeriket, like før Israels fall er et faktum – demonstrert ved at Apg. Bare kuttet av, mens ennå apostlene var i live. Israel var falt, fordi Gud anså dem ikke å ha akseptert Kristus i løpet av de 30 årene (32 til 62) som Apg. rapporterer fra! De tretti årene er synonymt med 'Det ekstra året' i Luk. 13 og liknelsen om fikentreet, Israel. Det skulle gis gartnerne (apostlene) 'Ett år" til å spa opp og gjødsle jorden rundt fikentreet, som så å se om det kom frukter på det. Dette året er det 'Nådens år' som Jesus leste om i synagogen i Nasaret, nemlig likt de omkring tretti årene med Jesu liv blant dem. De fikk **nye tretti år**, til å vise opp frukt, det vil si: Omvendelse til Kristus ved tro på ham som Israels rette Messias. Om det ikke kom frukt etter dette 'Ekstra året' skulle det hogges ned! Men de tretti årene gikk, med apostlenes gjødsling...forkynnelse av Kongeriket...men da disse årene var brukt opp, da Paulus ankom Rom i år 62, så fikk de altså det ultimatum vi leser i Apg. 28, 25-28. Og dommen var klar: **"...de vil ikke omvende seg, så jeg Herren kan få lege dem."** (Jes. 6ff).

Denne dommen gitt over Israel fra Guds apostel Paulus var uten ankemulighet. Etter fire år (år 66) begynte jødene sitt opprør og krigen var i gang, og som endte med katastrofe for

Israel i år 70.

Alle lærebrev fra denne tidsperioden (32-62) taler om Guds Kongerike i Israel som frelseshåpet!

Alle brev untatt Efeserne, Kolosserne, Filemon, Titus og 2 Timoteus hører inn under Den nye pakt til Israel!

De preges av bud, forskrifter, lønn & straff, og hedninger kunne bare være proselytter – innpodet i det troende messianske Israels 'Oljetre' idet isrealittiske 'grener' først var brutt av (Rom 11, 11 og 17 osv) – for å vekke Israel til nidkjærhet og omvendelse. Og de preges av at Kongeriket i Israel med Jesu gjenkomst var frelseshåpet (fulgt av Det nye Jerusalem når Rikets tid var over)

ER DA DEN KRISTNE I DAG UTEN NOEN PAKT?

Ja, ingen to-sidig pakt er inngått mellom Gud og menigheten. Gud lot Paulus formulere vår stilling i forhold til dette slik:

Ef. 1, 8-9: *“Denne nåde har han gitt oss i rikt mål, med all visdom og forstand, (9) da han kunngjorde oss sin viljes hemmelighet, etter sitt frie råd, som han forut fattet hos **SEG SELV.**”*

Gud satte seg fore å gi oss en frelse på sitt eget initiativ, uten å diskutere dette med oss som troende. Hans frie råd...fattet i hemmelighet i ham selv, for oss.

Vi er dermed uten noen 'Pakt' slik vi ser at Israel i historien fikk, men vi er gitt en fri frelse i tro, og settes ved tro hos Kristus i himmelen, slik vi ser i Ef. 1,3 og 2, 6.

HEMMEIGHETEN I EF. 3 OG KOL. 1

For å kunne klargjøre hvem/hva/hvorfor i forhold til den kristentro vi skal sortere under – må vi til han som Gud

utvalgte til å være vår (hedningenes) apostel: PAULUS.

Hvis vi ikke forstår at PAULUS er vår lærefar i troen, så vil vi alltid være villfarne, og blande sammen de ting Gud engang gav Israel, og ting som bare gjelder menigheten...etter at Israel falt ifra.

At Efeserbrevet skrevet omkring år 62 e. Kr. i Rom, sammen med Kolosserne er en helt ny lære er klart: Det er ikke lenger noe kongerike eller ny pakt som tilbys Israel.

MENIGHETEN BEGYNTE I ÅR 62 MED PAULUS I ROM!

Apg. 28, 25-28 + 31: *“De gikk så fra hverandre i uenighet (gresk: Skilsmisse), etter at Paulus hadde sagt dette ene ord: Rett talte Den Hellige Ånd ved profeten Jesaja (Jes. 6) til deres fedre da han sa: **26:** Gå til dette folk og si: Dere skal høre og høre og ikke forstå, dere skal se og se (mirakeltegn) og ikke skjønne! **27:** For dette folks hjerte er blitt sløvt, deres ører er blitt tunghørte og sine øyne har de lukket igjen så de ikke skal se med øynene, ikke høre med ørene, ikke forstå med hjertet, og **ikke omvende seg** (Guds endelige konklusjon om Israel!) så jeg kan få lege dem. **28:** Så skal dere da vite at denne Guds frelse er blitt sendt til hedningene, og de skal høre.”*

HER LESTE VI OM ISRAELS FALL: “Ikke omvende seg, så jeg kan lege dem”.

1. **31:** *“Han forkynte Guds Kongerike og lærte om den Herre Jesus med all frimodighet uten hindring” (Han tok imot alle som kom til ham, v. 30)*

I vakuumet etter å ha fremsagt for Israel denne dommen fra Jes. 6, (for øvrig de siste ord Gud talte til Israel i hele verdenshistorien!) så bare arbeidet Paulus videre en tid, med å søke å overbevise de jøder som besøkte ham i husfengselet – men i denne korte ventetiden, fikk han så det nye oppdraget fra Gud: En ny husholdning med Guds nåde for

OSS HEDNINGER, der ordningen var at Israel var satt ned på vårt nivå og ikke lenger hadde overhøy status som før. Det er Efeser- og kolosserbrevet som først uttrykker denne nye nådehusholdningen med fri nådefrelse uten at Israel er formidler.

ETTER AT ISRAELS FALL VAR ET FAKTUM år 62:

Ef. 2, 14-15 Gjerdets skillevegg ble revet ned da Israel falt.

“”””” “”””” Mose lov med dens bud og forskrifter ble avskaffet

“”””” “”””” Ett nytt menneske (Kristi legeme) ble nå gjort gyldig

“”””” “”””” Jøde og hedning er nå satt likt i troen, ikke lenger 'Jøde først'.

Ef. 1-3 kap. Himmelen er nå blitt frelseshåpet, ved tro uten gjerninger.

Ef. 3, 1-9: *“Derfor bøyer jeg mine knær, jeg, Paulus, som er BLITT JESU KRISTI FANGE FOR DERES SKYLD, DERE HEDNINGER – 2: Så sant dere har hørt om HUSHOLDNINGEN MED DEN GUDS NÅDE SOM ER MEG GITT FOR DERE. 3: Ved åpenbaring har han kunngjort for meg HEMMELIGHETEN, slik jeg ovenfor har skrevet med få ord. 4: Når dere leser det, vil dere kjenne min innsikt i Kristi hemmelighet. 5: Den var ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent for menneskenes barn slik som den nå er blitt åpenbaret for hans hellige apostler og profeter ved Ånden: 6: At hedningene (nasjonene) er medarvinger, de hører med til legemet (ikke lenger proselytter!) og de har del i løftet i Kristus Jesus ved evangeliet. 7: For DETTE EVANGELIUM (nådeevangeliet etter hemmeligheten) er jeg blitt tjener i kraft av den Guds nådes gave som er gitt meg ved virksomheten av hans kraft. 8: TIL MEG (bare til meg, Paulus, ikke Peter og de elleve!) den minste av alle de*

hellige, ble den nåde gitt å forkynne hedningene evangeliet om Kristi uransakelige (ikke mulig å finne denne åpenbaring i GT) rikdom, 9: og å opplyse ALLE MENNESKER om hvordan husholdningen er med denne hemmelighet som har vært skjult fra evige tider i Gud, han som skapte alt ved Jesus Kristus.”

ISRAELS FALL VAR IKKE VED KORSEFTELSEN, MEN PAULUS I ROM!

2 Tess. 2, 3: *“La ingen bedra dere på noe vis! For først må **FRAFALLET KOMME**, og syndens menneske (Antikrist) åpenbares, fortapelsens sønn.”* År 54-55 da Tessaloniker-brevene ble skrevet, var frafallet til Israel ennå framtidig!

Rom. 11, 11: *“Har de (Israel) da snublet for å **FALLE** (falle helt fra Gud nasjonalt)? Langt derifra! Men ved deres (individuelle fall/snubling) er frelsen kommet til hedningene for å vekke Israel til nidkjærhet.”* De var ikke falt i år 58, da Romerbrevet ble skrevet!

Paulus (og alle andre) visste intet om denne hemmeligheten i Ef. 1-3 før Israel var falt og Gud åpenbarte dette for Paulus i Rom idet Paulus av samme grunn skrev Efeserbrevet, for å omskolere de troende **BORT FRA KONGERIKETS TILBUD**, og over til den frie nåden med himmelen der oppe (*epiuranos*) som frelseshåp.

2 TIM 1, 11: *“Og ved det (nådeevangeliet åpenbart Paulus) er jeg satt til forkynner og **APOSTEL OG LÆRER FOR HEDNINGER**.*

DET KRISTNE HÅP ER HIMMELEN DER OPPE

Ef. 1, 3: *“Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som har velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelen i Kristus Jesus.”* (Ikke jordisk velsignelse som Abraham)

Ef. 2, 6: *“Han oppvakte oss med ham og satte oss med ham i himmelen, i Kristus Jesus, for at han i de kommende tider kunne vise sin nådes overveldende rikdom i godhet mot oss i*

Kristus Jesus."

Kol. 3, 1-4: "Er dere da oppreist med Kristus, så søk det som er der oppe, der Kristus sitter ved Faderens høyre hånd. La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden (kongerikets håp, som er avbrutt). Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud. Når Kristus, vårt liv, åpenbares, da skal også dere åpenbares med ham i herlighet."

2 Tim. 1, 8-11: " Skam deg derfor ikke ved vår Herres vitnesbyrd eller ved meg, hans fange, men lif ondt sammen med meg for evangeliet, i Guds kraft! 9: Han er den som har frelst oss og kalt oss med et hellig kall. Han gjorde det ikke etter våre gjerninger, men etter sin egen rådslutning og nåde, den som han gav oss i Kristus Jesus fra evighet av. 10: Nå er denne nåde (tidshusholdningen, Ef. 3, 2) blitt åpenbaret ved vår frelser Jesu Kristi åpenbaring (til Paulus først). Han har tilintetgjort døden og ført liv og uforgjengelighet fram i lyset ved evangeliet. 11: Og ved det er jeg satt til forkynner og apostel og lærer for hedninger."

2 Tim. 2, 1-2: "Bli da du min sønn (og dermed alle 'paulustroende') sterk VED NÅDEN i Kristus Jesus! 2: Det du (og alle paulustroende) har hørt av meg i mange vitners nærvær, overgi det til trofaste mennesker, SOM OGSÅ ER I STAND TIL Å LÆRE ANDRE."

KONKLUSIVT

Kongerikets tilbud til jødene opphørte ved Israels fall i ÅR 62 med Paulus i Rom!

Nådegavene var bare operative i tiden da Gud lot apostlene tilby jødene Kongeriket. De (Israel) skulle se tegn og mirakler, men de ville ikke omvende seg. De skulle høre tungetale og profeti, men uten at de lånte øre til apostlene og omvendte seg som nasjon. Det gikk galt.

Bibelens NT: Hele Det nye Testamente er kun til Israel; med unntak av Paulus' brev til Efeserne, Kolosserne, Filemon, Titus og 2 Tim. Ingen andre brev gjelder menighetens tid!

Misjonsbefalingen i Matt. 28, Mark. 16: Gå ut i 'All verden' – er feil oversatt. Det skal stå 'Gå ut i *hele landet*, altså Israel. Israel skulle omvendes slik at Jesus kunne komme tilbake i apostlenes levetid. Deretter skulle nasjonene bli velsignet ved Kongeriket.

Alt i Apostelgjerningene gjaldt for jødernes tilbud om å få Kongeriket opprettet og Jesu gjenkomst. Proselyttene ble brukt som 'brekkstang' for å få Israel nidkjære til omvendelse – men heller ikke dette nyttet. Apostelgjerningene er historien om et **privatoppgjør mellom Gud og Israel**, og med proselytter inkludert. Menigheten var en hemmelighet i hele denne perioden, og i alle tidligere husholdning